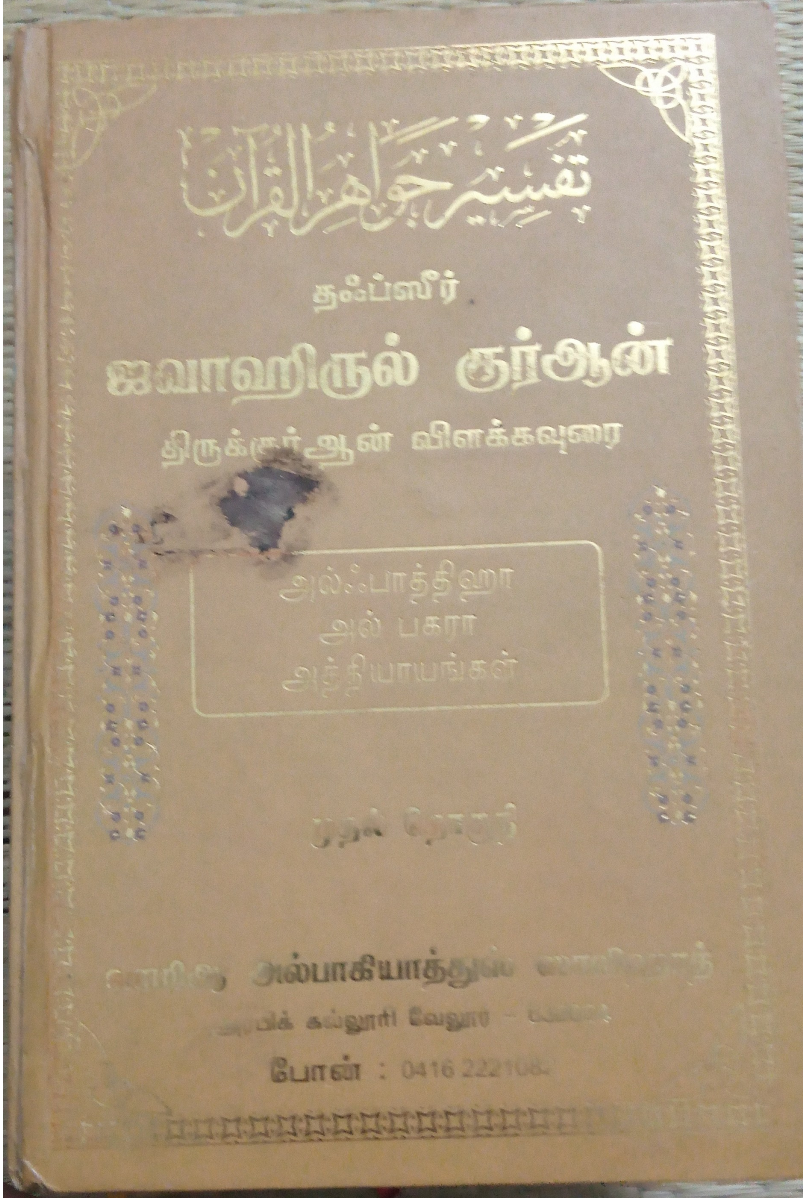
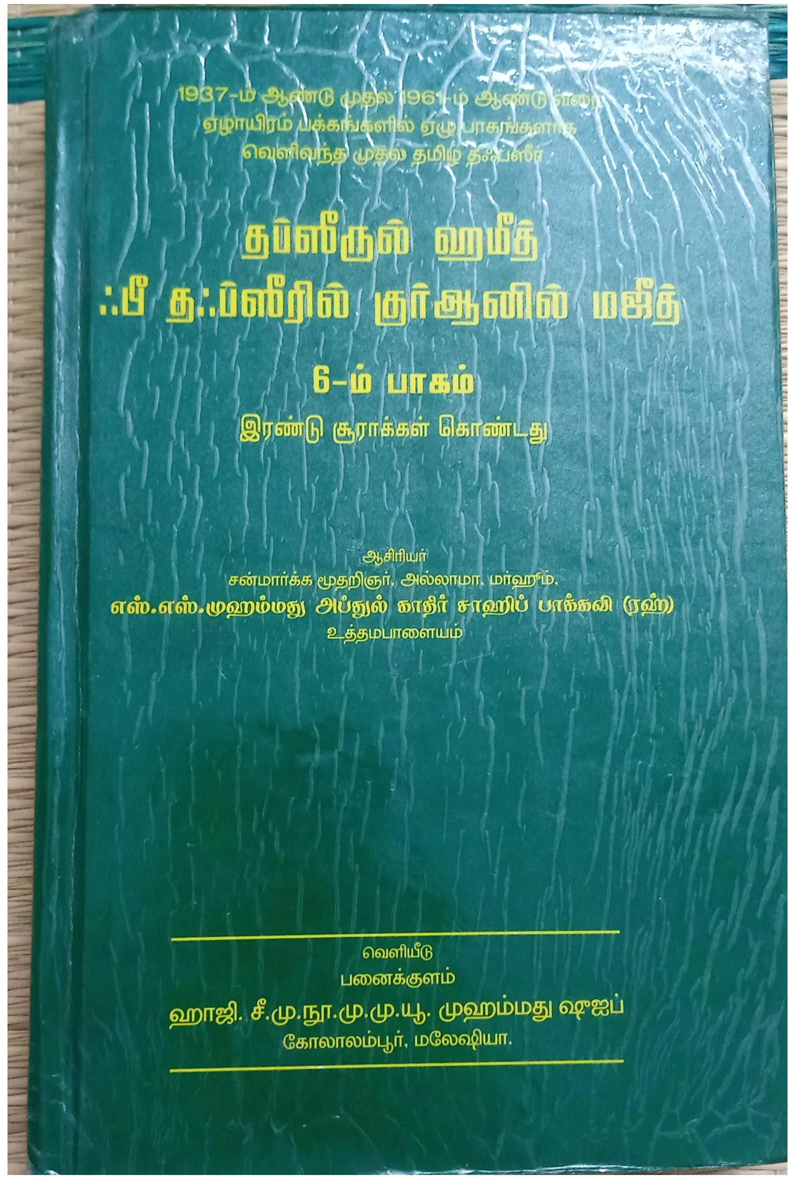

நெருப்பை வென்ற மக்களின் வரலாறு)
ரம்பத்தால் அறுக்கப் பட்ட தியாகிகள்
குர் ஆன் தப்சீர் விளக்கங்கள்
பால்குடி குழந்தை பேசியது
நெருப்பில் குதி அம்மா
அம்பால் வீழ்ந்த சிறுவன்

இந்த வரலாறு இந்த தப்ஸீர் இரண்டிலும் பதிவாகி இருக்கிறது

ஆக்கம் திருப்பூர் K. அமானுல்லாஹ்

செல் 98 94 19-77-95

வரலாற்றுப் பின்னணியும் அமைவிடமும்

இடம்: தெற்கு அரேபியாவில் உள்ள நஜ்ரான் (தற்போதைய சவூதி - ஏமன் எல்லைப் பகுதி).

காலம்: ஈஸா (அலை) அவர்களுக்குப் பிறகும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னரும் (தோராயமாக கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு).

அரசன்: தூ நுவாஸ் (Dhu Nuwas - யூசுஃப் அஸ்அர்) என்ற யூத மதத்தைத் தழுவிய ஹிம்யர் வம்சத்து மன்னன்.

சூழல்: ஏகஇறை கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்த நஜ்ரான் மக்களை, தன் அரச அதிகாரத்திற்கும் யூத மதத்திற்கும் பணிய வைப்பதற்காக அரசன் தூ நுவாஸ் கட்டாயப்படுத்திய காலம்.

திருக்குர்ஆன் வசனங்கள் (சூரா அல்-புரூஜ்: 4. 9)

"நட்சத்திர மண்டலங்களைக் கொண்ட வானத்தின் மீது சத்தியமாக!" (85:4 - 9 வரை)

"அகழி உடையவர்கள் அழிக்கப்பட்டார்கள்." (85:4)

"விறகுகள் போட்டு மூட்டப்பட்ட நெருப்பு (அதில் எரியிக் கொண்டிருந்தது)." (85:5)

"அதன் அருகே அவர்கள் அமர்ந்திருந்தபோது," (85:6)

"நம்பிக்கையாளர்களை அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர்களே சாட்சிகளாக இருந்தனர்." (85:7)

"புகழுக்குரியவனும், வல்லமை மிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ்வை அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டதற்காகவே தவிர, வேறெதற்காகவும் அவர்களை இவர்கள் பழிவாங்கவில்லை." (85:8)

"வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அல்லாஹ் அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான்." (85:9)

1. கூர்மையான அறிவுள்ள சிறுவனின் தேர்வு

அரசன் தூ நுவாஸிடம் ஒரு வயதான சூனியக்காரன் இருந்தான். அவன் தான் இறப்பதற்குள் தன் சூனியக் கலையை மற்றொருவருக்குக் கற்பிக்க விரும்பினான். அதற்காக அரசன் ஒரு புத்திசாலிச் சிறுவனைத் தேர்ந்தெடுத்து அவனிடம் அனுப்பி வைத்தான்.

2. துறவியுடனான சந்திப்பும் சிறுவனின் தர்மசங்கடமும்

சூனியக்காரனிடம் பாடம் கற்கச் செல்லும் வழியில், ஏகஇறைவனைப் வணங்கி வந்த ஒரு துறவியின் (ராஹிப்) ஆசிரமத்தைச் சிறுவன் கண்டான்.

துறவியின் போதனைகளால் ஈர்க்கப்பட்ட சிறுவன் தினமும் அங்கு அமர்ந்து பாடம் கேட்டான்.

சிக்கல்: துறவியிடம் நேரம் செலவிட்டதால் சூனியக்காரனிடம் செல்லத் தாமதமாகி அடி வாங்கினான்; வீட்டிற்குத் திரும்பும்போது பெற்றோரினாலும் கண்டிக்கப்பட்டான்.

துறவியின் அறிவுரை: "சூனியக்காரனிடம் பயந்தால் 'என் குடும்பத்தார் தாமதப்படுத்திவிட்டனர்' என்றும், வீட்டாரிடம் பயந்தால் 'சூனியக்காரன் தாமதப்படுத்திவிட்டான்' என்றும் சொல்" என்று துறவி சிறுவனுக்கு வழிகாட்டினார்.

3. பெரிய மிருகத்தின் சம்பவமும் சத்தியத்தை உணர்தலும்

ஒருநாள் ஊர்ப் பாதையை ஒரு பெரிய கொடூர மிருகம் மறித்துக்கொண்டிருந்தது. மக்கள் செல்ல முடியாமல் பயந்து நின்றனர். அப்போது சிறுவன்:

"சூனியக்காரனின் வழியா அல்லது இத்துறவியின் வழியா, என்பதில் அல்லாஹ்விற்கு எது மிகவும் பிடித்தமானது என்பதை இன்று நான் அறிந்துகொள்கிறேன்"

என்று கூறி, ஒரு கல்லை எடுத்து:

"இறைவா! சூனியக்காரனின் காரியத்தை விட இத்துறவியின் காரியமே உனக்குப் பிரியமானது என்றால், மக்கள் தடையின்றி நடந்துசெல்ல இம்மிருகத்தைக் கொல்வாயாக!"

என்று பிரார்த்தித்து எறிந்தான். மிருகம் மாண்டது.

இச்சம்பவம் மூலம் துறவியின் வழியே சத்தியமானது என்பதைச் சிறுவன் உறுதியாக உணர்ந்தான்.

4. துறவியின் எச்சரிக்கையும் சிறுவனின் அற்புதங்களும்

துறவி சிறுவனிடம், "மகனே! இன்று நீ என்னை விடச் சிறந்த நிலையை அடைந்துவிட்டாய். நிச்சயமாக நீ விரைவில் சோதிக்கப்படுவாய்! அப்படிச் சோதிக்கப்பட்டால் என் முகவரியைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடாதே!" என்று எச்சரித்தார்.

அதன்பின் அல்லாஹ் அச்சிறுவனுக்குக் கராமத் (அற்புதங்கள்) அளித்தான். பிறவிக் குருடர்கள், வெண்மேக நோயாளிகள் என அனைவரையும் சிறுவன் குணப்படுத்தினான்.

சிறுவனின் கொள்கை: "நான் யாருக்கும் குணமளிப்பதில்லை; அல்லாஹ்வே குணமளிக்கிறான். நீ அவனை ஈமான் கொண்டால் நான் அவனிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்" என்று கூறி மக்களை ஏகஇறைவனின் பக்கம் திருப்பினான்.

5. அதிகாரியின் பார்வையும் முதற்கட்ட விசாரணையும்

அரசனின் பார்வையற்ற நெருங்கிய அதிகாரி ஒருவர் சிறுவனின் பிரார்த்தனையால் பார்வையைப் பெற்றார். மறுநாள் அரசவைக்குச் சென்ற அதிகாரியிடம் அரசன், "

உனக்குப் பார்வையைத் தந்தவர் யார்?" எனக் கேட்க, அதிகாரி, "எனக்கும் உனக்கும் இறைவனான அல்லாஹ்!" என்றார்.

ஆத்திரமடைந்த அரசன் அதிகாரியைக் கடுமையாகச் சித்திரவதை செய்து சிறுவனைக் கண்டுபிடித்தான். சிறுவனை அரசவைக்கு வரவழைத்து கொடூரமான சித்திரவதைகளுக்கும் மிரட்டல்களுக்கும் உள்ளாக்கித் துறவியின் இருப்பிடத்தைக் கறந்தான்.

விளக்கம் (துறவியைக் காட்டிக் கொடுத்தது ஏன்?):

சிறுவன் துரோக எண்ணத்தால் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை. தாங்க முடியாத கொடூரச் சித்திரவதையின் (الإكراه) காரணமாகவே துறவியைப் பற்றிய தகவல் வெளிப்பட்டது. மார்க்கச் சட்டப்படி உயிருக்கு ஆபத்தான சித்திரவதையின் போது உண்மையைக் கூறுவது குற்றமாகாது. மேலும், இது சத்தியம் வெளிப்பட இறைவன் அமைத்த திட்டமாகவும் இருந்தது.

6. துறவி மற்றும் அதிகாரியின் தியாகம் (ஷஹாதத்)

துறவியின் மரணம்: துறவியை அழைத்து மார்க்கத்தைக் கைவிடுமாறு அரசன் மிரட்டினான். அவர் மறுக்கவே, அவரது தலையின் நடுவே ரம்பத்தை வைத்து இரு பிளவாகப் பிளந்து கொன்றான்.

அதிகாரியின் மரணம்: அரச அதிகாரியையும் அதேபோல் ரம்பத்தால் பிளந்து கொன்றான்.

4. சிறுவனைக் கொல்ல நடந்த முயற்சிகளும் இறைப் பாதுகாப்பும்

முயற்சி 1: மலையுச்சி

சிறுவனை ஒரு உயர்ந்த மலையுச்சிக்குக் கொண்டுசென்று கீழே தள்ளுமாறு காவலர்களுக்கு ஆணையிட்டான். சிறுவன்:

"اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ"

(இறைவா! நீ நாடிய வழியில் இவர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாயாக!)

என்று பிரார்த்தித்தான். உடனே மலை அதிர்ந்து காவலர்கள் அனைவரும் கீழே விழுந்து இறந்தனர். சிறுவன் நடந்து அரசனிடம் வந்தான்.

முயற்சி 2: நடுநெடுங் கடல்

சிறுவனைப் படகில் ஏற்றி கடலின் நடுவே மூழ்கடிக்குமாறு உத்தரவிட்டான். சிறுவன் மீண்டும் அதே பிரார்த்தனையைச் செய்தான். உடனே படகு கவிழ்ந்து காவலர்கள் மூழ்கினர். சிறுவன் நீந்தி மீண்டும் அரசனிடம் வந்தான்.

5. சிறுவனின் தியாகமும் மக்கள் அனைவரும் ஈமான் கொள்ளுதலும்

தான் சாகா வரம் பெற்றவன் அல்ல, ஆனால் இறைவனின் பெயரால் மட்டுமே தன் உயிர் பிரியும் என்பதைச் சிறுவன் அரசனுக்கு உணர்த்த விரும்பினான்.

சிறுவன் அரசனிடம் கூறிய நிபந்தனை:

நாட்டின் அனைத்து மக்களையும் ஒரே மைதானத்தில் திரட்ட வேண்டும்.

என்னை ஒரு மரத்தில் கட்ட வேண்டும்.

என் அம்பறாத்தூணியிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுக்க வேண்டும்.

"இச்சிறுவனின் இறைவனான அல்லாஹ்வின் பெயரால்..." (

என்று சத்தமாகக் கூறி எய்ய வேண்டும்.

அரசனும் மக்கள் முன்னிலையில் அப்படியே செய்தான். அம்பு பாய்ந்து சிறுவனின் நெற்றியில் பட்டது. சிறுவன் தன் கையை நெற்றியில் வைத்துக்கொண்டு உயிரைத் தியாகம் செய்தான் (ஷஹீதானான்).

விளைவு:

இதைக் கண்ட திரளான மக்கள் அனைவரும் ஒரே குரலில்:

"آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ"

(நாங்கள் இச்சிறுவனின் இறைவனை விசுவாசித்தோம்!)

என்று முழங்கினர். அரசன் எதைப் பயந்தானோ, அதேபோல் ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஏகஇறைவனை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

6. அகழித் தண்டனை (அஸ்ஹாபுல் உக்தூத்)

மக்கள் அனைவரும் சத்திய மார்க்கத்திற்கு மாறியதைக் கண்டு ஆத்திரமடைந்த அரசன் தூ நுவாஸ்:

தெருக்களின் சந்திகளில் பெரிய அகழிகளை (குழிகளை) தோண்டச் செய்தான்.

அதில் விறகுகளைப் போட்டு மிகப்பெரிய நெருப்பை மூட்டினான்.

இறைநம்பிக்கையைக் கைவிடாத அனைவரையும் அதில் தூக்கி எறிய உத்தரவிட்டான்.

பால் குடிக்கும் குழந்தைப் பெண்ணின் அற்புதம்:

மக்கள் சற்றும் பயமின்றி நெருப்பில் குதித்துத் தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்தனர். அப்போது, தன் கையில் பால் குடிக்கும் குழந்தையை ஏந்திய ஒரு தாய் நெருப்பைக் கண்டு தயங்கிப் பின்வாங்கினாள். அப்போது அக்குழந்தை அற்புதமாகப் பேசி:

"يَا أُمَّهْ اصْبِرِي فَإِنَّكِ عَلَى الْحَقِّ"

(என் தாயே! சகித்துக்கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் உண்மையின் மீதுதான் இருக்கிறீர்கள்!)

என்று கூறியது. உடனே அத்தாயும் துணிச்சலுடன் நெருப்பில் குதித்தார்.

தஃப்சீர் குறிப்புகளின்படி, இந்த அகழியில் ஏறத்தாழ 20,000 இறைநம்பிக்கையாளர்கள் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டு வீரமரணம் அடைந்தனர்.

7. உமர் (ரலி) ஆட்சிக் காலத்தில் சிறுவனின் உடல் கண்டெடுக்கப்பட்ட வரலாறு

இரண்டாம் கலீஃபா உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில், நஜ்ரான் பகுதியில் மக்கள் நிலத்தைத் தோண்டியபோது ஒரு கப்ரு தென்பட்டது.

உடலின் நிலை (இப்னு கதீர் & இப்னு ஹிஷாம் குறிப்புகள்):

அந்த சிறுவனின் உடல் சற்றும் சிதையாமல், புதியதாக இருந்தது.

சிறுவன் மரணிக்கும் போது தன் கையை நெற்றியில் வைத்த அதே நிலையில் அமர்ந்திருந்தான்.

மக்கள் அவனது கையை நெற்றியிலிருந்து அகற்றியபோது காயத்திலிருந்து மீண்டும் ரத்தம் கசியத் தொடங்கியது. கையை விட்டவுடன் அது தானாகவே பழையபடி நெற்றியின் காயத்தின் மீது அமர்ந்து ரத்தம் நின்றது.

அவனது விரலில் "ரப்பீ அல்லாஹ்" (என் இறைவன் அல்லாஹ்) என்று பொறிக்கப்பட்ட மோதிரம் இருந்தது.

இச்செய்தி உமர் (ரலி) அவர்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டபோது, உடலை இருந்த இடத்திலேயே மீண்டும் கண்ணியமாக அடக்கம் செய்து, சுற்றிலும் பாதுகாப்பாக மூடி வைக்குமாறு உத்தரவிட்டார்கள்.

8. வரலாற்று முடிவு & படிப்பினைகள்

கொடுங்கோலன் தூ நுவாஸின் முடிவு: இப்னு கதீர் (ரஹ்) அவர்களின் குறிப்புப்படி, இக்கொடூர சம்பவத்திற்குப் பின் அஃபிஸினியாவிலிருந்து (எத்தியோப்பியா) வந்த மன்னர் நஜாஷியின் படை ஏமனின் மீது படையெடுத்து தூ நுவாஸின் ஆட்சியை அழித்தது. தூ நுவாஸ் தன் குதிரையுடன் கடலில் குதித்துச் செத்தான்.

முக்கிய படிப்பினைகள்:

ஈமானின் உறுதி: சோதனை எவ்வளவு பெரிதாக இருந்தாலும் சத்தியப் பாதையில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

சிறுவனின் நுட்பமான தியாகம்: தன் ஒருவனின் உயிரைக் கொடுத்து ஒரு முழு சமுதாயத்திற்கே நேர்வழி கிடைக்கச் செய்த மகத்தான தியாகம்.

ஷஹீதுகளின் மேன்மை: அல்லாஹ்வுக்காக உயிரைத் தியாகம் செய்தவர்களின் உடல்களை பூமி சிதைப்பதில்லை என்பதற்கு உமர் (ரலி) காலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட உடல் வரலாற்றுச் சான்றாகும்.